

Ved Mads bisættelse 21. 2. 2024.

Der VAR så meget, vi ikke vidste.

Der var så meget, vi ikke forstod.

Der var hemmeligheder og tavshed
en dør, der var låst og nøglen smidt væk

Der ER så meget vi ikke ved

Der er så meget vi ikke forstår

Der er stadig hemmeligheder

Men ingen tavshed

Ingen låst dør eller nøgle der er smidt væk

For NU er der noget vi ved

En masse vi lærte at forstå

- Som gik udenom hemmeligheder
- som åbnede døre uden nøgler

Og lukkede et lys ind

Der viste os vejen.. Ind til et barn og det liv, der var Mads'

Det var Sølund,

Det var kærlighed

Det blev Mads familie

Med grænseløs omsorg

Betingelsesløs kærlighed

Et hav af udstrakte hænder

Og oceaner af åbne hjerter

Der blev han vugget,

Der blev han barberet

Der fik han godnatsang

Der blev han masseret

Fik skumbad og skumfidus

og rødvin, job og penge

Og ferie, fest og fødselsdag' og tryghed – langt om længe

For Mads elskede skumfiduser, kage, øl, vin, musik, og god mad, og ikke mindst sol og varme, massage og skumbad.

- Som sine brødre var han vild med velduftende cremer og aftershave
- Og som sin mor var han slank, vims og hurtig til bens

Favoritten var dengang at ligge i en sækkestol og dimse med en dørstopper,

- En dørstopper der er med på næsten alle billeder af Mads
  - En dørstopper Mads har fået med på sin sidste rejse
-

Størst af alt er kærligheden.

På Sølund var den i hver mundfuld han fik,

- Hver sang der blev sunget
- Hver ble der blev skiftet

Og hvert blik der mødte ham.

Han blev set, læst og styrket.

Spejlet, trøstet og forkælet, og han fik plads.

Bo og John, Inge og Klaus, Tommy og Erling og de andre, Mads har boet sammen med, var både søskende og venner for mads, og han var heldig, han havde jer, og i var så søde ved ham.

Dem der var tættest på fortæller, at Mads gav meget tilbage.

Jeg tillader mig at citerer, og håber, der er ok:

“Jeg vil aldrig glemme ham, og hvad han har lært mig gennem årene

- Tålmodighed, kærlighed, at være tilstede i nuet, at se det smukkeste i de mindste ting”

Der er et tomrum, en sorg, en masse uforløst.

Men der er også en stor taknemmelighed og glæde over,
At det lille frø fandt så fint et sted at slå rod.

Når vi i dag siger farvel til Mads, siger vi et andet farvel til dem på Sølund,
Der har været som familiemedlemmer, vi delte Mads med.
Det er alt sammen tungt og svært.

Mads blev næsten 59 - udenpå,
Men fik lov til at være den han var indeni.
Det barn, den kammerat, den bror, vi aldrig glemmer.

Kære Mads.

Du vil være i vores hjerter for evigt.

Ære være dit minde.